

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM0710003001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองสา เป็นสาขาของแม่น้ำ คลองแม่ข่า ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 5 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 3 ศาลา ตำบล ดอนแก้ว อำเภอ แม่ริม จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	496907	Y(UTM)	2086209	X(UTM)	496958	Y(UTM)	2086101	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.5		1.8		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.8		1.8		วางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยู		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		1.8		1.8		วางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยู		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อดลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		-						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.0		1.5		1:1.5		

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร การคาดผิวของลำน้ำ วัสดุที่ใช้คาดผิวของลำน้ำ
คาดผิว ลำเหมืองสาต้านเหนือน้ำทำเป็นวางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยู
ด้านท้ายน้ำคาดผิวคอนกรีตหน้าตัดสี่เหลี่ยมคางหมู
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ระดับความเสี่ยง น้อย
2-4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (มีกิ่งไม้ ใบไม้ และสิ่งปฏิกูลสะสมหน้าท่อดลอด รวมทั้งตะกอนสะสมที่ท้องลำเหมืองจนต้นเขิน) อื่นๆ (ระดับท้องน้ำด้านท้ายน้ำ สูงกว่า ระดับท้องน้ำด้านเหนือน้ำ)

> โดยมนุษย์ จาก -

ระดับการกีดขวาง น้อย คิดเป็น 1-30% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว

โดยวิธี ปรับปรุงแก้ไข ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา อยู่ในแผน งบประมาณ บาท

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
<p>ลำเหมืองสา มีลักษณะของท้องน้ำที่มีระดับไม่สัมพันธ์กัน กล่าวคือ ทางด้านท้ายน้ำของลำเหมืองสา มีระดับท้องน้ำ สูงกว่า ระดับของท้องน้ำด้านเหนือน้ำ</p> <p>โดยยึดถือจากตำแหน่งที่ทำการศึกษาสำรวจเป็นตำแหน่งอ้างอิง ทำให้เมื่อน้ำในลำเหมืองสา มีปริมาณมาก น้ำจะไม่สามารถไหลได้ โดยตลอดช่วงที่ทำการศึกษาของลำเหมืองสา</p> <p>จะมีโครงสร้างการระบายน้ำตลอดช่วง</p> <p>แต่โครงสร้างการระบายน้ำนี้มีขนาดที่เหมาะสมที่จะระบายน้ำแล้ว ทั้งนี้ลำเหมืองสาเป็นลำเหมืองใหญ่ของตำบลดอนแก้ว</p> <p>ทำให้มีวัชพืชและตะกอนสะสมในลำเหมืองเป็นปริมาณมาก</p> <p>อีกทั้งเมื่อหน่วยงานทำการขุดลอกลำเหมือง</p> <p>จะขุดเอาตะกอนมากองไว้ที่ตลิ่งของลำเหมืองสา ทำให้เมื่อเข้าสู่ช่วงหน้าฝน น้ำจะพัดเอาตะกอนกลับลงไปสะสมที่ท้องลำเหมืองตามเดิม</p>	<p>เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมืออัตราการไหลสูงสุด = $4.56 \text{ m}^3/\text{s}$</p> <p>ขุดลอกลำเหมืองสาให้ระดับของท้องน้ำสัมพันธ์กัน</p> <p>เพื่อให้สามารถไหลได้สะดวกขึ้น และควรทำเป็นลำเหมืองคาดผิวคอนกรีต เพื่อป้องกันวัชพืช และเพื่อให้ลำเหมืองสาสามารถระบายตะกอนได้ดียิ่งขึ้น</p>

